

Till Folkskolestyrelsens Ordförande
Kontraktspresten **Sven Solen**.

Angående sexualundervisningen Bergshamra skola kl. 5-6-7.

1. I samband med kursen om människokroppen har undervisning meddelats efter i skolöverstyrelsens handledning lämnade anvisningar med stöd av översyrelsens planscher i ämnet.

2. Svårigheten är att bedöma, när ett barn är moget för sexualundervisning. Barn ha så sällan samma utvecklingsstadium.

Hur ska man kunna ana, hur mycket barnet redan vet, och vad det är, som just nu behöver upplysas om. Hur mycket kan barnet smälta, och hur mycket kan sparas.

Kärleken mellan man och kvinna är väl inte bara en kroppens angelägenhet utan också hjärtats -själens.

Att på ett rätt sätt förena kunskapen om livets ömtåligaste, intima och personliga sidor.

3. Min uppfattning är att föräldrarna äro mycket reserverade, när det gäller ge uttryck åt vad de tänker om sådan undervisning. Det är "hal is" om jag så får tyda det, kanske en viss rädsla för att uppfattas som omoderna, om de skulle ha en motsatt uppfattning än undervisningens förespråkare, ävenså det dåliga samvetets röst. Enligt min mening först föräldrarna, som skulle uppfostras, ha lektionerna, se filmerna, läsa böckerna.

4.

Alla lärare borde få tillfälle på statens bekostnad, obligatoriskt, genomgå en kurs av minst 2 eller 3 veckor rörande denna undervisning med föreläsare bestående av läkare och präster

Det är en dumhet och tro, att en lärare kan, efter att ha hört ett par föreläsningar i ämnet, ge sig i kast med livets viktigaste frågor. Det är att tro och fordra för mycket.

Det är nog många gånger så, att det är den stäckars läraren själv, som måste undervisa i ett ämne, som han inte behärskar, vilket gör, tror jag, det hela förfelat och ger orsak till mycket pryderi och tokigheter.

Som det nu är, vore det bättre, att provinsialläkaren hade vissa lektioner, kompletterade med hjälp av distriktssköterskan, och konfirmationsprästen.

Bergshamra den 9 december 1950.

